

Zondag 9 maart Dokkum

JOB 37, 14-24 LUKAS 21, 1-4

Zusters en broeders,

We naderen Pasen! Nog enkele weken en we vieren het feest van de opstanding, het grootste feest van het christelijk geloof. Dat de dood zijn macht heeft verloren en dat liefde sterker is dan de dood.

Maar het kan verkeren. Als je dan het verhaal van Job leest, dan staat je hoofd nog niet naar Pasen.

Een jobstijding, je zult hem maar krijgen!

Ik weet zeker dat er vandaag ook mensen naar ons luisteren, of hier in de zaal, die wel eens een jobstijding hebben moeten ontvangen.

In ernstig, onverwacht sterfgeval, in levensbedreigende ziekte, een zware scheiding of een zware klap in je eigen gezondheid.

Een jobstijding, je zult hem maar krijgen. En wat dan?

Verder gaan met geloven? Of stoppen met geloven, want het heeft toch geen zin?

Een jobstijding, en dan?

Paulus heeft de beroemde woorden gezegd: Ik heb de goede strijd gestreden en het geloof behouden. Iemand varieerde eens hierop door te zeggen: Ik heb de zware strijd gestreden en het geloof ben ik kwijtgeraakt., misschien wel voorgoed.

Of het ooit wel eens onderzocht is, weet ik eigenlijk niet. Waarom raken mensen hun geloof in God kwijt. Het zou eens onderzocht moeten worden, waarom raken mensen hun geloof kwijt? Komt dat door jobstijdingen, die we te horen krijgen? Ik weet het niet.

Ik ontmoet in mijn leven ook mensen, die een jobstijding hebben moeten ontvangen en die juist meer en sterker zijn gaan geloven. Dat kan ook.

Wat brengt ons áf van het geloof? U mag het zeggen. Wat is er in ons leven dat ons van God verwijdert? Ik noem maar een paar oorzaken: Ruzie in de kerk. Ruzie in de familie. Een ruzie over geld. Dat zijn nu precies de zaken waardoor we zien dat mensen niet meer geloven en de kerk de rug toekeren.

Wat brengt ons áf van geloven in God? Een kerkstrijd om een paar woorden, zoals we dat in de vorige eeuw een paar keer hebben meegemaakt? Wat brengt ons af van het geloof: Eenzaamheid? Een zware veroordeling door een medemens, uitsluiting uit de gemeenschap?

Bijna iedere dag ontmoet ik mensen die de kwetsbare strijd om het leven proberen te gaan en die alles in het werk stellen om te blijven geloven.

Maar met het jobverhaal in je achtergrond kun je vragen: Is het het waard? Is het het waard om te blijven geloven, dwars door alle jobstijdingen heen?

Kun je niet net zo goed het geloof maar loslaten, en dan het beste er maar van maken iedere dag, en dan is het allemaal wel best? Natuurlijk dat kan, die weg kun je gaan, niemand zal je tegenhouden om zo te leven.

Kun je sterven zonder in God te geloven. Natuurlijk kan dat. Vroeger had de kerk daar dan wel weer een oordeel over, want dan kwam je niet in de hemel. Tegenwoordig zeg ik dan altijd: Daar ga ik niet over, wie er wel of niet in de hemel komen.

Kun je het leven verlaten zonder te geloven in God, ja, natuurlijk.

Maar velen van ons hebben al in onze jeugd de ongelooflijke verhalen gehoord over God en mensen. Velen van ons hebben op een goede of op een slechte dag het goede nieuws gehoord dat er meer is dan alleen maar het materiele, dat wij mogen geloven in dingen die wij nog niet kunnen zien. Ooit hebben wij het nieuws gehoord dat er een koninkrijk zal komen dat niet van deze aarde is, en dat God in zijn liefde boven alle denken uitgaat en dat zijn grote Liefde zichtbaar wordt in de mens.

En met mij is het zo: Ooit hoorde ik die blijde boodschap, en het heeft me nooit weer losgelaten. Ik kan het ook niet loslaten en ik wil het ook niet loslaten, mijn geloof in God.

Het kost strijd om te blijven geloven, juist omdat je gelooft in het onzichtbare. Maar het laat me niet los. Het fascineert me dat God de wereld lief heeft, het grijpt me bij de keel als ik een koor hoor zingen: He's got the whole world in his hands. En het pakt me steeds weer, dat gevoel van geborgenheid als we hier in huis zingen: Veilig in Jezus armen.

Ik kan niet niet geloven. Maar het kost wel strijd om aan Gods liefde vast te houden, dwars door alle Jobstijdingen heen.

Dan is het mooi dat je in die strijd niet alleen staat. Dat je vrienden hebt die je erdoorheen helpen, dat je geliefde je helpt en steunt, dat medemensen ons helpen. Daar kunnen we niet zonder.

ZO was het bij Job ook. De vrienden van Job zaten letterlijk dicht om hem heen, ze waren letterlijk heel dicht nabij bij Job. Maar wat ze tegen hem zeggen, dat doet ons iedere keer weer schrikken. Ze zeggen tegen Job, kijk eens wat je gelooft, je bent een klein nietig mens en God is groot, en die grote God heeft je alles afgenomen wat je dierbaar was, je vrouwen, je kinderen, je bezittingen. Zul je dan nu toch maar niet je geloof opzeggen?

Jobs vrienden zijn cynisch, en lijken wel vroom, maar willen Job eigenlijk van het geloof afbrengen. Hou nou maar op met geloven, Job, want het heeft totaal geen zin. God ziet toch niet naar je om. Die God van jou heeft ooit de schepping gemaakt en is vervolgens lui achterover gaan zitten in een grote luie stoel. God doet niets tegen de ellende.

Dit is een gedachte die ik vaak hoor als we praten over God. Waarom doet God niets tegen ongelukken, zieken, tegen ernstige dingen, God is toch almachtig? Waarom doet hij dan niets ertegen? Ook dan moet ik zeggen: Ik weet het niet, daar ga ik niet over.

Ik kan slechts geloven wat Jezus zegt: Dat God ten alles tijde een Goede Herder is voor de mensen.

Ik kan, net als Job, alleen maar vertrouwen op het goede nieuws van God, dat mij ooit is gebracht. Temidden van alle strijd en jobstijdingen kan ik alleen maar terugvallen op het heilige woord van deze God. Als geloven niet meer wil, dan mag ik weer opnieuw beginnen bij Gods heilig woord van liefde.

En dat kan zelfs bij het boek Job.

Ook dit boek getuigt van Gods liefde: Kan de mens de wolken sturen of de zuidenwind tot staan brengen? Alleen de Ontzagwekkende kan dat doen, want Hij is groot in kracht en sterk in recht., zeggen Jobs vrienden. En ze zeggen erachteraan: En hou daarom maar op met geloven Job. Maar in de naam van Jezus mogen wij erachteraan zeggen: En daarom houden wij moet en geloven dat deze God ons nabij is en blijft, dwars door alles heen.

Ik hoop dat dit heilig woord van God voor u aanvoelt als goed nieuws. Ik hoop dat u ook zult zeggen: God is liefde, en daarom geloof ik in God, en dat Hij ook mijn leven zal blijven dragen. Net als Job, wat er ook gebeurt, diep van binnen in je ziel op God blijven vertrouwen.

Dat hoop ik, dat dat ons mag lukken, met Pasen in het vooruitzicht.

We zouden ook nog kunnen vragen: Waarom staat het boek Job eigenlijk in de bijbel? Het is immers zo'n onrealistisch verhaal. Eerst al die ellende en dan die discussies met de vrienden en dan het happy end, dat Jobs weer blij en gelukkig is.

Dan denk ik: Zo gaat het bij ons nooit. Als wij ellende meemaken, dan blijven we getraumatiseerd achter en dat is het dan. Een mooi verhaal is het, dat verhaal van Job. Maar waarom staat het in de bijbel?

Blijkbaar omdat we ook in dit heilig woord opnieuw leren wie God is!
En wie de mens is.

De mens is kwetsbaar en kostbaar, zegt het boek Job.

En God? God is vol van majesteit en liefde, ongezien ongehoord maar zeker.

En God is rechtvaardig, zoals Jobs vrienden zeggen.

De mens moet ook zijn plek weten, wij zijn maar hele kleine stipjes in de enorme kosmos, en wat denken wij dan wel, dat we heel wat zijn. Zo zeggen de vrienden: Je kunt wel wat zeggen tegen God, maar je zult uiteindelijk toch te gronde gaan.

En in dat laatste vers staat nog wel een leerzaam citaat van Jobs vrienden: God ziet niet om naar wie zichzelf voor wijs houdt. Wij moeten het als mens niet in onze eigen wijsheid zoeken. Geloven is ook niet een kwestie van denken en redeneren. Geloven is vooral een kwestie van gevoel, van vertrouwen, van zoeken naar veiligheid en een zielsgevoel van liefde.

Dat is geloven. En dat is dwars door alles heen de moeite waard. Geloven en vertrouwen. Het is een zaak van het hart. En van blijven zingen: He's got the whole world in his hands.

Onderweg naar Pasen is dit het goede nieuws dat ik u mee mag geven, in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

AMEN